

Sygn. akt IV U 194/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Płaczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Patrycja Czarnik

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania R. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 17 grudnia 2012 roku nr (...)

w sprawie R. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

1. oddała odwołanie;
2. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Tarnowie na rzecz radcy prawnego K. K. Radcy Prawnego w D. kwotę 147,60 zł brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonemu R. P. z urzędu.

Sygn. akt IV U 194/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 20 września 2013 r.

Decyzją z dnia 17.12.2012 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), odmówił R. P. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 29.06.2012 r. uznała, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji R. P. domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołujący podniósł, że jego noga po złamaniu kości stopy jest sztywna i opuchnięta, co uniemożliwia mu wykonywanie pracy zarobkowej. Ma ponadto inne schorzenia, w tym przepuklinę rdzeniową kręgosłupa i pozostaje w leczeniu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że R. P., urodzony (...), ma wykształcenie zasadnicze zawodowe o specjalności mechanik maszyn rolniczych. Przez 15 lat pracował jako lakiernik samochodowy, a następnie pakowacz.

Decyzją z dnia 05.07.2012 r. (...) Oddział w T. odmówił wnioskodawcy przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 29.06.2012 r. ustalono, że nie jest on niezdolny do pracy. Decyzja ta nie została zaskarżona przez ubezpieczonego odwołaniem.

W dniu 06.09.2012 r. odwołujący po raz drugi wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W orzeczeniu z dnia 08.10.2012 r. lekarz orzecznik ZUS uznał, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Na tej podstawie, decyzją z dnia 22.10.2012 r. (...) Oddział w T. odmówił mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Na skutek wniosku ubezpieczonego o przywrócenie terminu na wniesienie sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika, sprawa skierowana została do komisji lekarskiej ZUS, która w orzeczeniu z dnia 13.12.2012 r. podtrzymała stanowisko wyrażone przez lekarza orzecznika ZUS.

Na tej podstawie, zaskarżoną decyzją z dnia 17.12.2012 r. (...) Oddział w T. odmówił R. P. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, uchylając jednocześnie decyzję z dnia 22.10.2012 r.

(okoliczności bezsporne)

Sąd ustalił ponadto następujący stan faktyczny sprawy:

U odwołującego zdiagnozowano:

- przebyte złamanie trzonu kości piętowej lewej,
- zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z nawracającym zespołem bólowym,
- przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego.

Odwołujący nie jest niezdolny do pracy.

U badanego występuje ograniczenie ruchomości w stawie skokowym lewym, tj. zgięcia podszwowego o 15° i grzbietowego o 10° oraz zniekształcenie obrysów pięty i stawu skokowego lewego. Opiniowany słabo stoi na pięcie lewej, a w chodzeniu nieznacznie utyka na kończynę dolną lewą.

Stwierdzono też u niego napięcie mięśni przykręgosłupowych i ograniczenie ruchomości w kręgosłupie szyjnym, w kręgosłupie lędźwiowo- krzyżowym napięcie mięśni przykręgosłupowych i bolesność przy ucisku na wyrostki ościste.

Na podstawie badania neurologicznego rozpoznano równe odruchy kolanowe i skokowe, brak odruchów korzeniowych i objaw L.'a obustronnie ujemny.

Schorzenia te powodują dysfunkcję układu ruchu w postaci nieznacznego upośledzenia chodu oraz możliwe dolegliwości stopy lewej przy dłuższym staniu i chodzeniu po znacznych nierównościach. Stopień tych dysfunkcji nie uzasadnia jednak orzeczenia niezdolności do pracy.

Nie stwierdza się pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczonego od ostatniego badania.

dowód:

- opinia sądowo- lekarska z dnia 07.05.2013 r.- k. 23-25,

Sąd podzielił wnioski wynikające z opinii biegłych sądowych neurologa, kardiologa i chirurga ortopedy- traumatologa, albowiem opinia ta sporządzona została w sposób rzetelny, po osobistym przebadaniu ubezpieczonego oraz bardzo szczegółowej i wszechstronnej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych, przy czym biegli legitymowali się fachową wiedzą oraz odpowiednim doświadczeniem zawodowym. W ocenie Sądu, dokonana przez biegłych diagnoza schorzeń występujących u wnioskodawcy jest prawidłowa, zaś wnioski wynikające z opinii korespondują ze zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz bazują na wynikach przeprowadzonego badania, co czyni opinię wewnętrznym spójną, logiczną i kompletną. Opinia w sposób jednoznaczny i przejrzysty obrazuje stan zdrowia odwołującego i w oparciu o aktualne wskazania wiedzy medycznej kategorycznie rozstrzyga kwestię wpływu stwierdzonych u niego schorzeń na zdolność do pracy. Z tych też powodów, Sąd w pełni podzielił wnioski wynikające z opinii sądowo- lekarskiej z dnia 07.05.2013 r. odnośnie braku u wnioskodawcy niezdolności do pracy.

W piśmie procesowym z dnia 14.08.2013 r. odwołujący zakwestionował wydaną w sprawie opinię, podnosząc, że zdiagnozowane u niego schorzenia i stan nogi, na którą nie może ustać, uniemożliwiają mu pracę stojącą, a tylko taką może wykonywać zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Zarzuty te nie zasługiwały na uwzględnienie, gdyż nie nasuwały wątpliwości zarówno fachowość biegłych, jak i rzetelność przeprowadzonego przez nich badania. Opinia w sposób przejrzysty obrazuje stan zdrowia ubezpieczonego i w oparciu o aktualne wskazania wiedzy medycznej rozstrzyga kwestię wpływu rozpoznanych u niego schorzeń na zdolność do pracy. Odpowiada też na wszystkie istotne pytania, w pełni realizując dyspozycję Sądu wyrażoną w sentencji postanowienia o powołaniu biegłych sądowych. Biegli ci na podstawie badania odwołującego, które przeprowadzone zostało dokładnie, zgodnie z obowiązującymi

w tym zakresie standardami, oraz analizy dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach organu rentowego, w tym wyników badań specjalistycznych, dokonali prawidłowego rozpoznania i sformułowali ostateczne wnioski, które Sąd w pełni podziela. W opinii z dnia 07.05.2013 r. biegli wyraźnie wskazali, że badany nie jest niezdolny do pracy.

Występuje

u niego co prawda ograniczenie ruchomości w stawie skokowym lewym oraz zniekształcenie obrysów pięty i stawu skokowego lewego, co powoduje, że opiniowany słabo stoi na pięcie lewej, a w chodzeniu nieznacznie utyka na kończynę dolną lewą, niemniej schorzenia te tylko w nieznacznym stopniu upośledzają jego chód. Jednocześnie wskazali, że w przypadku odwołującego możliwe są dolegliwości stopy lewej, ale tylko przy dłuższym staniu i chodzeniu po znacznych nierównościach. Rozpoznane schorzenia narządu ruchu (zasadnicze w przypadku odwołującego) mogą zatem powodować u niego, ale nie muszą dolegliwości stopy lewej, nie ograniczając jednak zdolności do pracy zarobkowej zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Mogą co najwyżej stanowić pewne ograniczenie przy ciężkich pracach wymagających dłuższego stania czy chodzenia po znacznych nierównościach. Takich jednak prac odwołujący w swoim życiu nigdy nie wykonywał. W tym miejscu podkreślić należy, że nie każda choroba powoduje niezdolność do pracy (nawet częściową), a jedynie taka, która niesie ze sobą naruszenie sprawności organizmu w stopniu znacznym, uniemożliwiającym wykonywanie pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie występuje, co wynika z przekonującej opinii biegłych specjalistów neurologa, kardiologa i chirurga ortopedy- traumatologa. Istotne jest również to, że od ostatniego badania u odwołującego nie doszło do pogorszenia stanu zdrowia. Badanie to zaś miało miejsce w dniu 29.06.2012 r., kiedy komisja lekarska ZUS orzekła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Orzeczenie to stanowiło podstawę wydania decyzji z dnia 05.07.2012 r. odmawiającej wnioskodawcy przyznania prawa do renty, od której w/w się nie odwołał.

Uwzględniając powyższe, na podstawie tej właśnie opinii, ocenionej pozytywnie, zgodnie z kryteriami zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłych, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków, Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Pozostałe okoliczności sprawy Sąd uznał za bezsporne, gdyż nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony, zaś dokumenty przedstawione na ich stwierdzenie nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji (...) Oddział w T. z dnia 17.12.2012 r., w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z dyspozycją art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

W myśl dyspozycji ust. 2 powołanego artykułu, całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast stosownie do ust. 3, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Równocześnie w myśl art. 13 ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania tej zdolności uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak również możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Zgodnie z ust. 2 tego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy.

Jak wynika z wydanej w niniejszej sprawie opinii biegłych sądowych z dnia 07.05.2013 r., odwołujący, pomimo stwierdzonych u niego schorzeń w postaci: przebytego złamania trzonu kości piętowej lewej; zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa z nawracającym zespołem bólowym oraz przewlekłego zespołu bólowego kręgosłupa szyjnego, nie jest osobą niezdolną do pracy. Schorzenia narządu ruchu powodują u badanego dysfunkcję tego układu w postaci nieznacznego upośledzenia chodu oraz możliwe dolegliwości stopy lewej przy dłuższym staniu i chodzeniu po znacznych nierównościach. Stopień tych dysfunkcji nie skutkuje jednak znacznym stopniem ograniczenia sprawności organizmu. U wnioskodawcy nie stwierdza się pogorszenia stanu zdrowia od ostatniego badania.

Mając powyższe na uwadze, odwołanie od zaskarżonej decyzji (...) Oddział w T. z dnia 17.12.2012 r. podlegało oddaleniu na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego odwołującego z urzędu Sąd orzekł na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia

przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490), w tym § 15 tego rozporządzenia.